

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 27. Spinea Christi corona Parisios delata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

ge, qui mense Augusto ex urbis illius portu avectus est in Terram sanctam: complures illorum in Sicilia expectabant Proceres verno tempore venturos: alii permissu Imperatoris Brundisium petiere.

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.

Ric. S. Ger.
p. 1032.
Alberic.
1239. p. 572.

§. XXVII.

Spinea Christi corona Parisios delata.

Constantinopolitanus Imperator Baldunus Curtiniacensis etiamnum in Gallia commorabatur, ubi sacros milites, quotquot poterat, colligebat in Romaniam transmittendos. Atque ut sui itineris bellicue contra Græcos gerendi sumptibus par esset, suum Comitatum Namurcensem Regi Sancto Ludovico cognato suo pro quinquagies mille libris Parisiensibus pignori dedit, eidemque spineam D. N. coronam Venetis oppignoratam donavit. Igitur ad Regem, Reginamque Blancam ejus matrem dicebat: *Exploratum, perspectumque habeo, Proceres Constantinopoli inclusos summa rerum omnium penuria compulsus iri sanctam coronam extraneis vendere, aut saltem pignori dare. Quare thesaurum tam pretiosum tibi deferri cupio, Tibi, inquam, cognato, Domino, ac benefico fautori meo, ac Regno Francico meæ patriæ. Hoc donum gratuitum accipere ut placeat, oro.* Sic loquebatur,

Alberic.
p. 572.
Phil. Mousques p. 227.
Du Cange
hist. C.P.
lib. 4. n. 15.
Hist. suscept.
Cor. Spin.
Duchesne
to. 5. p. 409.

Du Cange
n. 11.

Y 5 ut

Sæcul. XIII. ut ne Rex sibi religioni duceret, tales reliquias pecuniis emere. Rex gaudio perfusus, plurimas Balduino gratias egit, ac donationem admisit, id, quod anno 1238. factum.

Protinus Constantinopolin missi sunt duo Fratres Prædicatores Jacobus & Andreas, qui rem executioni darent. Jacobus præerat Constantinopolitano Ordinis sui cœnobio, sanctam coronam sæpe viderat, & quod ad eam attinebat, id bene noverat. Imperator Balduinus abeuntibus adjunxit Nuncium litteris patentibus instructum, per quas Proceres sanctam coronam Regiis Nunciis tradere jubebat. Qui Constantinopolin delati audierunt, Imperii Barones extrema necessitate coactos coronam Venetis pro magna pecuniæ summa oppignorasse ea conditione, ut, nisi Festo S. Gervasii die 19 Junii redempta esset, ex pignore in rem venditam conversa Venetorum propria fieret, atque interim Venetias transferretur. Constantinopolitani Barones lectis Balduini Domini sui litteris, cum Venetis pacti sunt, ut eam Nuncii Regii cum Imperii Legatis ac civium spectatissimis Venetias deferrent. Cista illam continens Francicorum Constantinopolis Procerum sigillis munita fuit. Vectores tantum fiducia in eadem ponebant, ut tempore ad navigandum minime idoneo
circi-

circiter Christi Natalem an. 1238 naves ^{Sæcul. XIII.}
 conscenderent. Vatacius Imperator A.C. 1239.

Græcus per exploratores suos de hac translatione certior factus aliquot triremes diversa in freta Francis transeunda miserat. Nihil tamen adversi eis accidit, sed Venetias prospere advenerunt.

Ibi coronæ in thesauro Sacelli S. Marci depositæ custos remansit Frater Andreas. Sed frater Jacobus celeriter reversus in Galliam S. Ludovicum Regem, ac Reginam ejus matrem gaudiis complevit rem denunciâns. Rex igitur ac Imperator Balduinus cum Fratre Jacobo Legatos præceptis amplis pecuniisque necessariis instructos ad redimendam coronam Venetias miserunt, exoratusque Fridericus Imperator est, ut præsidium Legatis & auxilium, si opus foret, adjungeret. Hi Venetiis mercatores Gallos invenere, qui jussu Regis cupitam pecuniam omnem obtulerunt. Veneti coronam, quam retinere, quantumvis vellent, per pactum non licuit, receptis pecuniis suis reddidere. Legati exploratis illius sigillis iter ingressi, favente semper cœlo gaudebant ita, ut nullius imbris incommodum per viam paterentur, quamvis sæpe plueret, cum diversorium subiissent, Trecas in Campaniæ urbem delati miserunt, qui ad Regem id referret. Hic celeriter profectus, Regina matre, fratribus

Sæcul. XIII. tribus suis, Gualterio Archiepiscopo Senonensi, Bernardo Episcopo Antifiodorensi, & quibusdam Proceribus aliis comitantibus coronam *Villæ Novæ Archiepiscopi prope Senones* invenit.

A. C. 1239.

Aperta cista lignea agnoscebantur sigilla Procerum Francorum ac Venetiarum Ducis apposita capsæ argenteæ, quæ vas aureum sanctam coronam continens circumdabat. Cum hæc detecta esset, Regi cunctisque præsentibus spectanda dabatur, qui soluti in lachrymas JESUM ipsum spinis coronatum conspiceri sibi videbantur. Id Festo S. Laurentii die factum. Postridie 11 Augusti 1239 corona Senones deferebatur. In urbis ingressu Rex ac Robertus ejus fratrum natu major, Comes Atrebatensis, illam humeris suis imponebant indusio amicti nudisque pedibus; atque sic eandem ad Metropolitanam S. Stephani Ecclesiam portabant in medio totius Cleri Senonensis, qui sollemnissimo publicæ supplicationis ritu obviam processerat. Altero die Rex Parisios petiit, ubi die octava sancta corona excepta est. Prope Abbatiam S. Antonii erectum erat grande pegma, quod multi Præsules occupaverant Pontificiis ornati vestibus: ibi capsula omni populo monstrabatur. Tum Rex Comesque Atrebatensis nudis rursus pedibus & subucula tecti humeris suis impositam

fitam in Cathedrale Dominæ Nostræ tem-
plum, indeque in palatium tulere, ubi Re-
gio in facello, quod tunc S. Nicolai ædi-
cula erat, collocata fuit.

At post aliquot annorum spatium Rex
haud exigua veræ crucis parte, aliisque
reliquiis multis Constantinopolitano e sa-
crario acceptis, facellum, quod hodie cer-
nimus, exstruxit tanta architecturæ ma-
gnificentia elegantiaque, quanta tunc
temporis haberi poterat; collegiumque
instituit ante sanctas reliquias sacris ope-
raturum. Ecclesia Parisiensis 11 Augu-
sti celebrat festum susceptæ coronæ spi-
neæ, cujus rei historiam jam tum Gual-
terius Cornus Archiepiscopus Senonen-
sis scripsit.

§. XXVIII.

Concilium Turonense.

Eodem anno 1239 Juhel Archiepisco-
pus Turonensis in Metropoli sua al-
terum cum Suffraganeis suis concilium
celebrans, tredecim de instauranda disci-
plina canones edidit, quorum primus ha-
bet: Cum approbatione sacri Concilii:
quod indicat, hanc formulam Papæ ac
Legatis ejus non fuisse peculiarem. Id
concilium præcipit, quæ sequuntur. In
quavis parocchia tres Clerici aut laici con-
stituantur, qui Episcopo vel Archidiao-
no,

Sæcul XIII.

A. C. 1239.

*Dubois hist.**Eccles. Pa-**ris. lib. 15.*

c. 4. n. 11.

to. XI. p. 559

c. 1.

c. 4.

c. 5. 6.